

25.02.2025р.Гр.24.Історія України. Уроки №90-91.

Тема: 1.Зрив угоди про асоціацію України та ЄС. Євромайдан. Революція Гідності.

2.Підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

1. Позитивні та негативні явища в українському суспільстві на

2013р.

Позитивні:

*збільшення виплат при народженні дитини;
незначне зростання ВВП*

Негативні:

*узурпація влади президентом В.Януковичем;
корупція;
падіння економіки;
втягнення України до Митного та Євразійського союзів, тощо ...*

-До яких подій могла призвести політика влади, спрямована на власне збагачення, узурпацію влади, проросійське співробітництво? Отже, це причини революції. Що стало приводом?Адміністрація президента В. Януковича та уряд на чолі з М. Азаровим вели активну проросійську зовнішню політику. Важливим етапом в історії незалежної України мав стати Вільнюський саміт східного партнерства 28–29 листопада 2013 р. Але незадовго до цього була зроблена неочікувана для всіх заява: Кабінет Міністрів України вирішив призупинити процес підготування до укладання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.Такий хід подій аж ніяк не влаштував українців, які покладали великі надії на співробітництво України із ЄС, а тому зроблена заява стала тим каталізатором, який призвів до перших актів протесту.

21 листопада

Підвечір 21 листопада, незадовго після оприлюднення рішення уряду про призупинення процесу підготування підписання Угоди асоціації України з ЄС, люди стали самоорганізовуватися через соціальні мережі.

22 листопада	<i>Вперше з'являється назва Євромайдан. Цього дня «євромайдани» відбулися також у Одесі, Вінниці, Миколаєві, Донецьку, Кривому Розі, Сумах, та Чернівцях</i>
23 листопада	<i>Ранок у Києві на Майдані Незалежності розпочався зі штовханими з міліцією, яка намагалася відтіснити мітингувальників, розширивши площу навколо місця встановлення новорічної ялинки</i>
26 листопада	<i>Цього дня студенти КНУ ім. Шевченка та НАУКМА вийшли на перший попереджувальний студентський страйк</i>
30 листопада	<i>Силовий розгін Майдану силами Беркуту</i>
1 грудня	<i>В річницю Референдуму про суверенітет 1991 року на майдані і вулиці Києва вийшли, за різними оцінками, від 500 тисяч до 1 млн. протестувальників</i>
14 грудня	<i>Вимога Євромайдану повернутися до Конституції 2004р.</i>
16 січня 2014р	<i>Про призидентська більшість проголосувала у ВРУ пакет 10 антиконституційних законів</i>
17 січня	<i>Поширення антиурядових виступів по всій Україні</i>

Перегляньте

посилання: <https://www.youtube.com/watch?v=QTvgFOVB-Xs>

22 січня - перші жертви Революції Гідності. Смерть Сергія Нігояна та Михайла Жизневського.

22-27 січня - захоплення Державних Адміністрацій в областях України.

28 січня - Верховна Рада України скасувала "диктаторські закони 16 січня". У цей же день М. Азаров та весь уряд пішов у відставку.

29 січня - Верховна Рада ухвалила законопроект щодо амністії учасників акцій протесту.

15 лютого - мітингувальники почали звільняти КМДА.

18-20 лютого - пік Революції. Криваві сутички в центрі Києва, підпал Будинку профспілок та смерть багатьох Євромайданівців ("Небесна Сотня").

20 лютого- Верховна Рада прийняла постанову «Про засудження застосування насильства, яке призвело до загибелі мирних громадян України».

21 лютого- Лідери опозиції підписали з В. Януковичем угоду, але Євромайдан не визнав її і вирішив йти до кінця.

Ніч 21 на 22 лютого - втеча В. Януковича.

22 лютого 2014 р.- Кінець режиму Януковича: Верховна Рада України 328-ма голосами народних депутатів підтримала Постанову про усунення Віктора Януковича з посади Президента України. Завершення Революції Гідності - першого етапу у боротьбі українського народу за збереження своєї незалежності.

-Позачергові президентські вибори 25.05.2014р. (Порошенко П.О.)

-Позачергові вибори до ВР У 26.10.2014р.

-Створення парламентської коаліції (Європейська Україна).

-Обрання нового уряду 27.11.2014 (Арсеній Яценюк).

Отже, український народ за вибір жити вільно заплатив життями своїх громадян. Україна змінила кардинально свій зовнішньополітичний курс, перестала орієнтуватися на Росію і оголосила курс на євроінтеграцію.

2.. Соціально-економічний розвиток

Наприкінці лютого 2014 р. Україна опинилася віч-на-віч з низкою загроз, критичних для самого існування її як держави. Перед новою владою постав комплекс проблем: зменшити суспільну напруженість, оновити органи влади, протидіяти сепаратизму та зовнішній агресії, боротися з економічною кризою, яка загострилася в умовах політичної нестабільності й фактичного розграбування країни. 2015 р. керівництво держави спробувало

зупинити поглиблення економічної кризи за рахунок найбільш необхідних: було підвищено ціни на енергоносії та на комунальні послуги; лібералізація цін спричинила інфляцію та трикратну девальвацію національної валюти. Зросли ціни на продукти харчування та промислові товари. Рівень реальних заробітних плат і пенсій значно впав. Соціально-економічна ситуація істотно погіршилася. Було втрачено економічний потенціал: Криму - повністю, Донецької області - на 60 %, Луганської - на 70 %. Це стало однією з причин того, що Україна за індексом економічної свободи посіла 162-ге місце із 178 країн світу (2016).

Виникла нова соціальна група населення: внутрішньо переміщені особи. Ключовою проблемою для переселенців була відсутність житла та фінансів. Зараз статус переселенців регламентується Законом України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» (2014). Виклики, зумовлені війною та енергетичною кризою в Україні, змусили владу звернути особливу увагу на розв'язання таких проблем, як реформування армії та збільшення її чисельності. Такі заходи потребували коштів, які звільнялися за рахунок зменшення видатків на інші бюджетні програми. Необхідність зменшити витрати газу та інших енергоносіїв спонукала владу шукати альтернативні програми із задоволення попиту населення на цю продукцію при збереженні підвищеної ціни на неї. Для малозабезпеченого населення виходом мала стати програма виплати субсидій, яка дозволяла певною мірою заощаджувати сімейний бюджет. Іншим напрямом дій стала програма енергозбереження та освоєння нових видів енергії. У країні розпочалася реформа децентралізації, яка дозволила певною мірою перерозподілити кошти з місцевих бюджетів на потреби громад.. Євроінтеграційний поступ України. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом Угоду про асоціацію між Україною та Європейським Союзом було підписано в 2014 р. у два етапи. Під час першого етапу (21 березня) підписано політичну частину Угоди. На другому етапі (27 червня) підписали економічну частину Угоди. Угода про асоціацію України з ЄС мала стратегічне значення для країни: відбулася зміна географічної структури українського експорту на користь збільшення його

обсягів до країн ЄС. Україна стала однією з п'яти країн - найбільших експортерів сільськогосподарської продукції до ЄС (листопад 2017 р. - жовтень 2018 р.). Поки що Україна експортувала переважно сировину (зокрема, аграрну), але Угода створила можливості й для експорту переробленої продукції. На цей вид товарів мита повністю знято, а на сировину знято лише частково (у межах квот). Передбачається, що Угода сприятиме перетворенню України на розвинену європейську державу, і наша країна не залишиться «сировинним придатком» Європи. За шість місяців 2017 р. зовнішня торгівля товарами та послугами України з країнами ЄС зросла на 22 %. Майже 40 % української торгівлі зараз припадає на Європейський Союз, тоді як на Росію – трохи більше 10 %. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом - не просто величезний бюрократичний документ, який почав скеровувати важливі українські реформи, а й символ інтеграції з Європою. Україна врешті-решт стала частиною єдиного ринку ЄС, принаймні на рівні товарів і послуг. Українські підприємства отримали змогу поступово здобувати в Європі більше партнерів, клієнтів тощо. Знайдіть у мережі Інтернет інформацію «Угода про асоціацію / Євроінтеграційний портал» і дізнайтеся більше про співпрацю України з ЄС. 11 травня 2017 р. у Страсбурзі Рада міністрів Євросоюзу урочисто підписала документ про скасування візового режиму між Україною та Євросоюзом. Рішення про безвізовий режим між Україною та ЄС опубліковано в Офіційному журналі Євросоюзу. Безвізовий режим стосується тільки громадян України, які мають біометричні паспорти. Час перебування в шенгенській зоні не повинен перевищувати 90 днів протягом будь-якого 180-денного періоду. Безвізовий режим дає право на відвідування культурних і спортивних заходів, журналістські подорожі, короткострокове навчання та обмін досвідом, поїздки на лікування тощо. Водночас безвізовий режим не дає права на роботу в країнах ЄС, зокрема на короткострокову. Безвізовий режим також не дає права на постійне проживання в країнах ЄС. Для цього, як і раніше, потрібно оформити спеціальну національну візу або дозвіл на проживання.

Посилання: <https://www.youtube.com/watch?v=jZsHyCOYis>

Д/з: §§25-28.